

Núm: 1-2019-0691087-1
Data registre: 11/12/2019 08:54:30
ENTRADA
Unitat: SM - Oficina d'Atenció Ciutadana de Sant Miquel

EXCMA. SRA.

[REDACTED] en possessió del Document Nacional d'Identitat núm. [REDACTED], actuant en la seva condició de President del **GREMI DE GARATGES DE BARCELONA**, amb domicili a la Rambla Catalunya núm. 41, 1r, de 08007-Barcelona, mitjançant aquest escrit us,

EXPOSA

I.- Que en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona corresponent al dia 28 d'octubre de 2.019, va sortir publicat l'acord pres pel Plenari del Consell Municipal d'aquest Ajuntament, corresponent a l'anterior dia 25 d'octubre, en virtut del qual es va aprovar provisionalment la modificació per l'exercici 2.020 i successius de determinades Ordenances Fiscals, i entre elles l'Ordenança número 1.1 reguladora de l'Impost sobre Béns Immobles de Naturalesa Urbana.

II.- I que com sigui que la regulació del tipus de gravamen específic que es fa a l'article 7é, en relació amb l'annex, continua tenint una repercussió econòmica molt discriminatòria i perjudicial pel col·lectiu que representa el Gremi de Garatges de Barcelona, situació que es veu encara més agreujada si es compara amb els límits de valors cadastrals que es modifiquen i s'assignen en el mateix annex per els altres

immobles urbans amb usos distints del d'aparcament, dins del termini legalment establert, passa a formular les següents,

AL·LEGACIONS

PRIMERA.- De l'ordenança fiscal reguladora de l'IBI sotmesa a informació pública, es desprèn que l'article 7è, en el seu apartat 2, modifica el tipus de gravamen general, però manté el tipus de gravamen específic de l'1% quan es tracti de bens immobles urbans que, exclosos els d'ús residencial, tinguin assignats els usos establerts a la normativa cadastral per a la valoració de les construccions relacionats a l'annex 2 (sic).

I en el següent paràgraf del mateix apartat 2, disposa que aquest tipus específic solament s'aplicarà, com a màxim, al 10% dels bens immobles urbans que, per cada us, tinguin major valor cadastral, segons els valors que s'indiquen a l'annex de l'ordenança, i és en aquest annex on es fixen els distints llindars del valor cadastral per cada ús, a partir del qual serà d'aplicació el tipus de gravamen específic, que en el cas dels immobles urbans amb ús d'aparcament és proposa mantenir en només 15.001,51 €.

En el següent quadre es poden veure els llindars de valors que es proposen i a la columna de la dreta el percentatge d'increment que comporten en la pràctica totalitat dels casos.

	Ús	Valor Cadastral	
A	Aparcament	Des de 15.000,51 €	0 %
C	Comerç	Des de 314.572,95 €	102,67 %
E	Ensenyament i Cultura	Des de 5.345.103,09 €	133,90 %
G	Turisme i Hostaleria	Des de 1.809.300,50 €	-33,38 %
I	Indústria	Des de 697.148,30 €	310,93 %
K	Esportiu	Des de 4.347.259,14 €	170,32 %
O	Oficines	Des de 661.900,70 €	103,58 %
P	Administracions Públiques	Des de 9.234.878,24 €	143,55 %
R	Religiós	Des de 4.070.277,20 €	130,22 %
T	Espectacles	Des de 5.225.416,46 €	229,27 %
Y	Sanitat	Des de 3.808.492,99 €	123,34 %

S'observa doncs que mentre el valor de l'ús d'aparcament es manté, la resta de valors cadastrals, excepte la lleugera modificació a la baixa dels immobles amb ús de turisme i hostaleria, de l'apartat G), es veuen incrementats en relació amb l'Ordenança Fiscal fins ara vigent. En concret el llinar de valor cadastral dels immobles amb ús de comerç passa a ser de 314.572,95 €, i tot i que el de turisme i hostaleria no augmenta, el valor és fixa en 1.809.305 €, i el d'indústria és de 697.148,30 €.

Per les raons que tot seguit exposarem, i que entenem són conegudes d'aquest Ajuntament, es considera que resulta obligat modificar el límit de valor cadastral dels immobles amb ús d'aparcament, i és oportú fer-ho ara en el tràmit d'informació pública, doncs amb motiu de què mitjançant instància presentada en data 26 de febrer de 2009, amb número de registre 1-2019-0115139-1, s'hagués demanat que s'iniciessin els tràmits per la modificació de l'Ordenança Fiscal de l'IBI Urbana, i en concret la modificació a l'alça del llinar establert pels immobles urbans amb ús d'aparcament, des de la Gerència de Presidència i Economia se'ns va adreçar una comunicació de data 5 d'abril de 2019, a la que després de fer constar que es donava compliment al que determina l'article 72.4 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, se'ns feia saber que s'agraïen les aportacions **“que seran valorades de cara a futures modificacions de les ordenances fiscals”**.

Entenem doncs que és ara el moment oportú de rectificar un greuge gairebé històric, al qual es continuaria sense donar solució si s'aprova definitivament l'Ordenança tal i com s'ha aprovat provisionalment.

SEGONA.- Com en distintes ocasions ha vingut exposant el Gremi de Garatges de Barcelona, el que succeeix a la pràctica, en el cas dels immobles amb ús d'aparcament identificat amb la lletra A) de l'annex, es que restin sotmesos a l'aplicació del tipus específic de l'1%, la major part dels immobles urbans d'ús no residencial, destinats a l'activitat econòmica industrial/comercial d'aparcament, doncs a l'incloure amb tota certesa en un mateix fitxer de les bases de dades de l'Impost a tots els immobles que disposen de places d'aparcament sense excloure tots els que estan associats o vinculats a immobles d'ús residencial, això provoca que el límit de valor cadastral baixi

significativament fins a només els 15.000,51 € de valor cadastral, i que fa que tots els aparcaments amb un ús no residencial, com són els associats al Gremi de Garatges de Barcelona, quedin sotmesos a la tributació del tipus incrementat, i no creiem que aquesta sigui la voluntat del legislador, ni tampoc s'emmarqui dins el què constitueix l'exercici raonable i no arbitrari de les facultats discrecionals.

És qüestionada per tant en origen aquesta forma i criteri interpretatiu aplicat que permet que a la totalitat dels immobles urbans on es desenvolupa l'activitat econòmica d'aparcament, entre els quals s'hi troba el col·lectiu que representa i defensa el Gremi aquí compareixent, quin valor cadastral està per sobre del llindar dels 15.000,51 €, es vegin afectats per l'aplicació del tipus impositiu incrementat, i no només el 10% dels immobles de major valor cadastral d'ús d'aparcament industrial i/o comercial, no residencial. Això té uns efectes que es consideren greument discriminatoris i que com hem dit xoquen amb la voluntat del propi legislador, i amb el mateix principi de proporcionalitat a l'hora de gravar la major capacitat econòmica.

En aquest sentit, es va acompanyar al nostre anterior escrit, i ara es reproduïx aquí com a document número UN, una proposta de millora en el tractament de l'Impost sobre Béns Immobles de naturalesa urbana a les places d'aparcament elaborada ja en la llunyana data del 30 d'abril de 2.013 per Pich Abogados-Economistas, per encàrrec del Gremi de Garatges de Barcelona, que si bé referit a la data de la seva elaboració, per la qual cosa algunes de les xifres s'haurien d'actualitzar, substancialment manté la seva vigència a dia d'avui.

TERCERA.- En cap cas es pretén ara i aquí qüestionar la facultat sobirana de l'Ajuntament a l'hora de regular i aplicar el tipus incrementat, que disposa del corresponent títol legal, que ha estat constitucionalment referendat, ni tampoc les prerrogatives i potestats discrecionals que també té atribuïdes l'Ajuntament, però si analitzem curosament la norma legal i la pròpia doctrina del Tribunal Constitucional, ràpidament veurem que la seva aplicació pràctica, en el nostre cas, provoca uns resultats distorsionats i manifestament injustos per un concret grup de contribuents, com són els titulars d'aparcaments que s'exploten de forma particular, però per ús i servei col·lectiu, com és el cas dels agremiats.

I així veiem que efectivament 72.4 del Text Refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, literalment disposa:

“Dentro de los límites resultantes de lo dispuesto en los apartados anteriores, los ayuntamientos podrán establecer, para los bienes inmuebles urbanos, excluidos los de uso residencial, tipos diferenciados atendiendo a los usos establecidos en la normativa catastral para la valoración de las construcciones. Cuando los inmuebles tengan atribuidos varios usos se aplicará el tipo correspondiente al uso de la edificación o dependencia principal.

Dichos tipos solo podrán aplicarse, como máximo, al 10 por ciento de los bienes inmuebles urbanos del término municipal que, para cada uso, tenga mayor valor catastral, a cuyo efecto la ordenanza fiscal del impuesto señalará el correspondiente umbral de valor para todos o cada uno de los usos, a partir del cual serán de aplicación los tipos incrementados”.

I la Disposició Transitòria 15a de l'esmentat Text Refós, també literalment estableix,

“En tanto no se aprueben las nuevas normas reglamentarias en materia de valoración catastral, la diferenciación de tipos de gravamen por usos en el Impuesto sobre Bienes Inmuebles prevista en esta ley se realizará atendiendo a los establecidos en el cuadro de coeficientes del valor de las construcciones recogido en la norma 20 del anexo al Real Decreto 1020/1993, de 25 de junio, por el que se aprueban las normas técnicas de valoración y el cuadro marco de valores del suelo y de las construcciones para determinar el valor catastral de los bienes inmuebles de naturaleza urbana, teniendo en cuenta las siguientes especialidades:

.....

2. Para la identificación del uso de las edificaciones o dependencias que tengan la consideración de bien inmueble se seguirán las siguientes reglas:

1. Los garajes y trasteros que se ubiquen en edificios de uso residencial, así como los edificios destinados exclusivamente a garajes y estacionamientos, tendrán asignado el uso almacén-estacionamiento.

.....”.

Aquests son els preceptes que donen cobertura legal a l'Ordenança, però a l'hora es produeix una aplicació a la pràctica que té uns efectes distorsionats i contraris als pretesos pel legislador, doncs clarament la voluntat d'aquest és la de gravar amb

aquest tipus impositiu incrementat, només el 10% dels immobles de major valor cadastral per cada tipus d'ús però exclosos sempre els d'ús residencial.

En aquest sentit el propi apartat 4 de l'article 72 del Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals, que és el que dona cobertura al tipus impositiu incrementat, clarament senyala que aquest es fixarà dins dels límits que la norma preveu respecte dels béns immobles urbans "excluidos los de uso residencial", i si bé la Disposició Transitòria Quinzena, que també s'ha transcrit, per la identificació de l'ús de les edificacions o dependències, disposa que els garatges i trasters que s'ubiquin en edificis d'ús residencial, tindran assignat l'ús de magatzem-estacionament, això s'ha d'interpretar en el sentit de què siguin garatges i trasters que a pesar d'ubicar-se en edificis d'ús residencial, no tinguin aquest ús sinó que es trobin destinats a la seva explotació industrial i/o comercial doncs en altre cas estaríem gravant amb el tipus impositiu incrementat tots els garatges i trasters en edificis d'ús residencial que realment tinguin aquest ús, i òbviament aquesta no és la voluntat del legislador. Aquest, a través de la Disposició Transitòria Quinzena, permet incloure els immobles amb ús d'aparcament, però s'ha d'entendre amb un ús d'explotació industrial o comercial, i exclòs sempre l'ús residencial, doncs la voluntat de la Llei és precisament no subjectar amb els tipus de gravat els immobles d'ús residencial.

És especialment significativa la doctrina del Tribunal Constitucional recollida a la Interlocutòria 123/2009, de 28 d'abril de 2009, publicada en el BOE número 125, de 23 de maig de 2009, perquè precisament analitza la plena constitucionalitat de l'article 72 de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, i explica quina és la justificació i motivació de la norma. I així, després de dir que "ningún óbice existe desde un punto de vista estrictamente constitucional para que un Ayuntamiento fije mediante ordenanza fiscal, dentro de los márgenes fijados por la norma legal habilitante, un tipo de gravamen específico para una concreta clase de inmueble", en el següent fonament jurídic cinquè, literalment diu:

"De otro lado, no puede soslayarse que la reducción de la recaudación impositiva por el impuesto sobre actividades económicas (como consecuencia de las exenciones introducidas en este impuesto por la cuestionada Ley 51/2002), obligaba a aumentar las posibilidades de recaudación por los restantes tributos locales con el fin de seguir ofreciendo a las entidades locales una suficiencia de recursos que les garantizase su autonomía constitucionalmente consagrada. En

este sentido, durante los debates parlamentarios se justificó el establecimiento de este nuevo tipo de gravamen en el impuesto sobre bienes cve: BOE-A-2009-8611 BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO Núm. 125 Sábado 23 de mayo de 2009 Sec. TC. Pág. 173 inmuebles fundamentalmente en la supresión casi total del impuesto sobre actividades económicas y, por tanto, en la necesidad de dotar a los entes locales de otras alternativas de financiación que les permitiese compensar la pérdida recaudatoria que supone aquella supresión a los efectos de poder garantizar el funcionamiento de los servicios públicos municipales y, en consecuencia, la suficiencia financiera y autonomía local (Cortes Generales, Diario de sesiones del Congreso de los Diputados, Pleno y Diputación Permanente, año 2002, VII Legislatura, núm. 201, págs. 10030 y 10031). En efecto, dado que «la ley perjudicaba al funcionamiento de los servicios municipales, porque los ayuntamientos perdían ingresos» y era imprescindible garantizar la suficiencia financiera – «requisito constitucional básico de la autonomía local» – se hacía necesario «compensar a los ayuntamientos por la pérdida que les suponía una medida tan importante como la supresión del impuesto sobre actividades económicas» (Cortes Generales, Diario de sesiones del Congreso de los Diputados, Pleno y Diputación Permanente, año 2002, VII Legislatura, núm. 218, pág. 11040). En consecuencia, prever, como se le denominó en la tramitación parlamentaria, «un IBI comercial» (Cortes Generales, Diario de sesiones del Congreso de los Diputados, Pleno y Diputación Permanente, año 2002, VII Legislatura, núm. 201, pág. 10030), esto es, una tributación diferenciada en función del uso o destino de los bienes inmuebles es una opción legislativa que no sólo no afecta al principio de igualdad en la contribución a las cargas públicas, en la medida que grava de forma distinta situaciones diferentes, sino que cuenta con una justificación objetiva y razonable que la legitima desde un punto de vista constitucional (entre muchas, SSTC 27/1981, de 20 de julio, FJ 4; 193/2004, de 4 de noviembre, FJ 3; y 10/2005, de 20 de enero, FJ 5)».

En l'esmentada Interlocutòria, el Tribunal Constitucional conclou en què la voluntat del legislador és establir una tributació diferenciada en funció de l'ús o destí dels béns immobles, fent expressament referència a les paraules de què es tracta d'un IBI comercial, i que per tant, en principi no s'afecta el principi d'igualtat en la contribució a les càrregues públiques, en la mesura que grava de manera distinta situacions diferents.

El problema però és que aquí no s'aconsegueix aquest resultat, sinó que el tipus incrementat s'aplica a la pràctica totalitat dels titulars de garatges/aparcaments en explotació industrial o comercial, amb la qual cosa respecte d'aquests aparcaments no s'aplica el límit del 10% de major valor sinó que el 100% resulten gravats, el que no coincideix amb la voluntat del legislador. Certament des de l'Ajuntament es ve argumentant fins ara que els immobles urbans destinats a ús d'aparcament gravats amb el tipus incrementat de l'1%, que foren de 15.236 no arribarien ni al 10%, per raó

de què inclou la totalitat de garatges/trasters/aparcaments el que representa tenir en compte un nombre d'immobles de 337.966, quan és evident que a la nostra ciutat no hi ha aquest nombre d'immobles urbans que estiguin destinats a la seva explotació industrial/comercial com aparcament, i és en aquest punt que entenem que s'hauria de fer un esforç per tal d'evitar una situació que, com s'ha vingut reiteradament exposant, resulta de tot punt injusta.

No obstant la mateixa Interlocutòria del Tribunal Constitucional, després d'avaluar la constitucionalitat del límit previst per l'aplicació dels tipus diferenciats, o sigui el del 10% dels immobles que tinguin assignat un major valor cadastral dins de cada ús en el municipi, també conclou que "una eventual actuación arbitraria de la Administración Local en modo alguno convierte la norma legal en arbitraria, siendo función de los Tribunales del orden jurisdiccional Contencioso-Administrativo controlar dicha actuación".

Considerem que l'Ajuntament té mecanismes al seu abast, dins precisament del marc de l'exercici de les seves prerrogatives i facultats discrecionals, per corregir aquesta situació de desigualtat de tracte, que entenem és manifesta i que no té fonament raonable ni és proporcionat en relació amb la finalitat perseguida.

Una solució fora establir el llindar de valor cadastral en el 10% exclusivament dels immobles amb destí i ús d'aparcament industrial/comercial, no residencial, excloent tots els altres, el que es podria fer mitjançant vincular-los amb l'epígraf fiscal de l'activitat econòmica en què es troben donats d'alta, que és el 751, 751.2 i 751.3, o inclús una altra fora incloure'ls amb els immobles urbans amb ús d'indústria, però alguna cosa cal fer per cessar aquesta situació de greuge discriminatori.

Estem d'acord en el que en més d'una ocasió se'ns ha exposat des de l'Ajuntament, en el sentit de què els diferents usos d'un immoble denoten també diferent capacitat econòmica, i que la pròpia Llei ja realitza una primera exclusió dels usos residencials, així com que aquesta permet establir un tipus incrementat però amb el límit del 10% dels immobles de major valor, doncs al 10% d'aquests immobles se'ls hi presumeix una major capacitat econòmica, però si resulta que en el sac hi barregem

“pomes amb taronges” i no diferenciem unes de les altres, el resultat fa que no només el 10% resulti gravat amb el tipus màxim sinó que ho és el 100%.

Suggerim la possibilitat de preveure una sub-classificació o divisió, el que permetria respectar la voluntat del legislador, o sigui gravar la major capacitat econòmica, i fer-ho de forma no discriminatòria ni injusta.

QUARTA.- La revisió del topall que es proposa a través de les presents al·legacions, s’ha consultat i plantejat des del Gremi, a nivell tècnic-administratiu en reunions amb el propi Institut Municipal d’Hisenda i també amb el responsables Direcció de Serveis de Política Fiscal d’aquest Ajuntament, dins de quin context es va obtenir la resposta que s’ha deixat acompanyada, i la seva postura sempre havia estat receptícia i favorable a la revisió d’aquell topall.

Posa de manifest aquest greuge discriminatori el fet de què en grans ciutats amb les que es poden utilitzar termes de comparació similars, com fora el cas de Madrid, aquell topall de valor cadastral està establert des de ja fa bastants exercicis en 1.200.000 euros, i en ciutats de menor població també capitals de província, com Sevilla, València, Bilbao, Palma, i Valladolid, tots són molt superiors doncs van des dels 54.000 € als 300.000 €.

Es planteja que es revisi el llindar de valor cadastral, amb la finalitat d’aconseguir que només es subjectin a tributació pel tipus incrementat, aquells immobles representatius del 10% de major valor cadastral destinats veritablement a ús d’aparcament industrial/comercial, no residencial.

A la Ordenança Fiscal de l’Ajuntament de Madrid en la redacció vigent per l’any 2019, i també de la modificació que es proposa pel proper exercici 2020, es confirma la fixació del límit en 1.200.000 €. En concret el valor cadastral a partir del qual s’aplica el tipus de gravamen diferenciat, ve regulat a l’article 8, en funció dels distints usos, en la següent forma:

USOS	Valor catastral a partir del cual se aplicará un tipo de gravamen diferenciado	Tipos de gravamen diferenciados
Comercial	860.000 euros	0,985%
Ocio y Hostelería	1.625.000 euros	1,135%
Industrial	890.000 euros	1,135%
Deportivo	20.000.000 euros	0,931%
Oficinas	2.040.000 euros	1,135%
Almacén-Estacionamiento	1.200.000 euros	1,135%
Sanidad	8.900.000 euros	1,135%
Edificio singular	35.000.000 euros	1,294%

CINQUENA.- No volem acabar aquest escrit sense recordar els importants esforços econòmics i de tot tipus que, el col·lectiu de garatges que representa aquest Gremi, esta realitzant per tal d'adaptar-se a la nova normativa en matèries de reducció de la contaminació ambiental afavorint la presència de vehicles elèctrics, amb convenis amb companyies subministradores, i considerables esforços en inversions i millores de les instal·lacions i superació de no menys importants dificultats, tot això adreçat a millorar la prestació del servei de guarda i custòdia de vehicles de tot tipus, disminuint la seva presència en superfície, i contribuint en definitiva a un espai públic de més qualitat per la menys presencia de vehicles estacionats i a una millor eficiència energètica i reducció de les emissions contaminants.

No obstant, la millor i més accessible disponibilitat d'aparcaments objecte d'aquests considerables esforços econòmics en inversions i reformes, també contribueix a potenciar i millorar el comerç, indústria, serveis i en definitiva tot el sector terciari de la nostra ciutat.

I és en el marc del desplegament de l'economia sostenible d'aquest sector que s'associen aquells esforços, els quals haurien d'anar acompanyats de decisives actuacions d'ajuda i foment des de les nostres Administracions, coherentment amb les potestats que tenen atribuïdes, i en aquest sentit s'ha de vetllar per fomentar i

aconseguir de manera eficaç aquests objectius compatibles i beneficiosos per la col·lectivitat, donat que es tracta d'aparcaments pròxims a les activitats econòmiques que es desenvolupen en les àrees urbanes i permeten aquesta disponibilitat i accés tant necessari avui en dia per aquell sector.

No creiem es pugui qüestionar que els titulars dels aparcaments, quins interessos representa el Gremi aquí compareixent, han donat reiterades mostres de ser lleials i correctes contribuents, a pesar de la llarga situació de greuge discriminació que venen patint, i que caldria redreçar de forma justa, oi més si tenim en compte que els nostres poders públics venen obligats a estar atents i a corregir aquestes situacions, com és el cas en l'àmbit de la discrecionalitat de que disposen en l'aplicació de l'Impost sobre els ben immobles de naturalesa urbana, alleugerint i flexibilitzant la càrrega impositiva desproporcionada a l'hora de contribuir al finançament de la despesa pública, però que a la vegada obté la seva contrapartida doncs repercuteix en la millora de l'activitat econòmica del sector.

És per això que respectant el principi de legalitat a que tots ens trobem sotmesos, i sense sortir de l'àmbit de les competències municipals, s'imposa revisar el criteri que fins ara s'aplica, i modificar el llindar de valor cadastral que es proposa i a partir del qual s'exigeix el tipus impositiu incrementat de l'IBI-Urbana a la nostra ciutat, mitjançant incloure en el còmput, per després seleccionar fins el 10% de major valor, aquells garatges i aparcaments d'ús no residencial, quina activitat es troba subjecte a l'epígraf 751, 751.2 i 751.3 de l'activitat econòmico-empresarial, i també tenir present el necessari exercici i desplegament de les potestats de foment i ajut compatibles amb aquelles inversions i millores dirigides a la regeneració i rehabilitació dels nostres garatges i aparcaments. En aquest sentit es considera que un topall adequat a incloure en l'annex de l'Ordenança Fiscal fora el de 1.200.000 €, que és el que per exemple ara es trobava establert a Madrid, i es continua mantenint.

Conseqüentment, us

SOLLICITA

Que rebent aquest escrit sigui admès i en els seus mèrits es modifiqui l'article 7 de l'Ordenança Fiscal 1.1 de l'Impost sobre Béns Immobles de Naturalesa Urbana, i en concret els valors cadastrals del quadre de l'annex, de tal manera el límit da valor cadastral pels immobles de naturalesa urbana amb ús d'aparcament, es fixi en 1.200.000 €.

Barcelona, quatre de desembre de dos mil dinou.

EXCMA. SRA. ALCALDESSA-PRESIDENTA DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE BARCELONA.